

**Z wielkim smutkiem informujemy, że 15 grudnia 2022 r. zmarł prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski
Honorowy Profesor Politechniki Lubelskiej, wybitny naukowiec, dydaktyk i organizator.**

Profesor Janowski urodził się 27 sierpnia 1933 r. w Bogumiłowie koło Piotrkowa Trybunalskiego. Był wychowankiem łódzkiej szkoły naukowej transformatorów, której twórcą był Eugeniusz Jezierski. Studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w latach 1955-1960. Bezpośrednio po studiach został zatrudniony w Instytucie Transformatorów i Maszyn Elektrycznych Politechniki Łódzkiej. Pracę doktorską wykonał pod promotorstwem prof. Janusza Turowskiego i obronił w czerwcu 1968 r. Praca została wyróżniona nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki, a jej wyniki opublikowane w sześciu artykułach w Rozprawach Elektrotechnicznych, Archiwum Elektrotechniki i w Przeglądzie Elektrotechnicznym. Ukoronowaniem osiągnięć naukowych Profesora były kolejno habilitacja (1991) i tytuł naukowy profesora (1993).

Pracę w Lublinie, w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej, rozpoczął w 1967 roku jako wykładowca, kierownik Zespołu Elektrotechniki na Wydziale Elektrycznym. Liczący wówczas 5 nauczycieli zespół, rozwinął się do 30-osobowej katedry, która w roku 1999 została przekształcona w Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Dyrektorem Instytutu został profesor Tadeusz Janowski i kierował nim do 2004 roku.

Prof. Tadeusz Janowski wraz ze współpracownikami nadał zespołowi wspólny kierunek badań, tworząc ośrodek naukowo-badawczy – szkołę naukową o własnej specjalizacji. Obecnie Katedra Elektrotechniki i Elektrotechnologii jest liczącym się w kraju i za granicą ośrodkiem badań w zakresie technologii nadprzewodnikowych, plazmowych, odnawialnych źródeł energii, kompatybilności elektromagnetycznej i pomiarów właściwości miękkich materiałów magnetycznych.

W ciągu niemal 50 lat służby dla Politechniki Lubelskiej, w tym 35 lat pracy w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie/Międzylesiu, Tadeusz Janowski wypromował kilkuset inżynierów i magistrów inżynierów, 18 doktorów nauk technicznych, wśród których 7 osób zdobyło stopnie doktora habilitowanego a 4 osoby tytuły naukowe profesora. Był także promotorem dwóch doktoratów Honoris Causa oraz recenzentem w kilkunastu przewodach doktorskich, habilitacyjnych oraz wniosków o tytuł naukowy profesora.

Profesor Tadeusz Janowski zawsze przykładął dużą wagę do współpracy naukowo-badawczej z przemysłem i posiadał w tym zakresie znaczny dorobek. Wiele prac wykonanych dla przemysłu ma cechy oryginalności i są objęte ochroną patentową. Szereg z nich wdrożono w fabrykach na Lubelszczyźnie, m.in. w Zakładach „EDA-PREDOM” w Poniatowej, „PZL” w Świdniku, ale również w innych ośrodkach przemysłowych Polski, takich jak: Zakłady Metalowe „URSUS” w Nisku, „PONAR” w Pruszkowie czy Wytwórnia Wód Mineralnych w Grodzisku Wielkopolskim. W latach 1979 – 1990 był konsultantem naukowym w fabryce elektrycznego sprzętu domowego EDA-PREDOM w Poniatowej.

W latach 1973-1975 i 1982-1987 Profesor Janowski był dziekanem Wydziału Elektrycznego, a przez trzy kadencje prorektorem ds. nauki Politechniki Lubelskiej: w latach 1975-1981 oraz 1996-1999. Działalność Profesora Janowskiego w sposób istotny przyczyniła się do wzrostu autorytetu Politechniki Lubelskiej. To z Jego inicjatywy w 1977 r. Wydział Elektryczny, jako pierwszy w Uczelni, uzyskał prawa doktoryzowania, a potem w 2000 r., jako drugi po Wydziale Mechanicznym, prawa nadawania stopnia doktora habilitowanego.

Aktywność naukowo-badawcza prof. Tadeusza Janowskiego owocowała także zdobywaniem funduszy dla Politechniki Lubelskiej w ramach projektów krajowych i europejskich. Za sprawą profesora Janowskiego powstało jedno z dwóch istniejących w Lublinie europejskich centrów doskonałości pod nazwą Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce (ASPPECT), w którym przez wiele lat pełnił funkcję dyrektora. W budynku ASPPECT miała siedzibę lubelska Pracownia Technologii Nadprzewodnikowych Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, którą kierował w latach 1985-2020.

Profesor Janowski był aktywnym członkiem wielu towarzystw i organizacji naukowych: Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (LTN); Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP); Polskiej Unia Elektrotermii; Komitetu Elektrotechniki PAN – sekcji Teorii Elektrotechniki i sekcji Elektrotechnologii, Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu (PTZE); Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej oddziału lubelskiego PAN (OL PAN); był przewodniczącym Sekcji Elektrotechniki Komisji Nauk Technicznych OL PAN, członkiem amerykańskich towarzystw: Inżynierów Elektryków i Elektroników (IEEE) i Material Research Society (MRS) oraz członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETIS).

Od początku swej działalności naukowej i organizacyjnej, profesor Janowski wraz ze współpracownikami, aktywnie prowadził współpracę Politechniki Lubelskiej z ośrodkami zagranicznymi. Poniżej wymieniono najważniejsze ośrodki, nazwiska przedstawicieli i główne dziedziny współpracy międzynarodowej, które nawiązano dzięki inicjatywie i staraniom Profesora i kierowanego przez Niego zespołu:

- Uniwersytet Kanazawa w Japonii (mnożniki magnetyczne – prof. K. Bessho, prof. S. Yamada);
- Uniwersytet Kumamoto w Japonii (technologie plazmowe – prof. K. Ebihara, prof. F. Mitsugi);
- Uniwersytet w Saga w Japonii (technologie plazmowe – prof. Ch. Yamabe);
- Uniwersytet Cardiff (mnożniki magnetyczne, pomiary magnetyczne, wspólna realizacja programu TEMPUS – prof. A. Moses);
- Uniwersytet Cambridge (nadprzewodnictwo stosowane, materiały nadprzewodnikowe - prof. B. Głowacki);
- Uniwersytet w Orleanie, Francja (układy zasilania reaktorów plazmowych – prof. A. Czernichowski);
- Physikalisch-Technische Bundesanstalt w Brunshwiku, Niemcy (pomiary magnetyczne w programie TEMPUS – dr J. Sievert);
- Uniwersytet Techniczny w Bratysławie (materiały magnetyczne – prof. O. Benda, prof. J. Slama);
- Instytut Fizyki i Elektrotechniki Słowackiej Akademii Nauk (nadprzewodniki – prof. I. Chovanec);
- Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych w Dubnej w Rosji (nadprzewodniki – prof. V. Szyszow, prof. V. Dackow);
- Uniwersytet w Southampton – Wielka Brytania (prof. J. Sykulski);
- University of South Australia (prof. A. Nafalski);
- University of Auckland w Nowej Zelandii (dr D. Kacprzak);
- CERN – Genewa (dr. A. Siemko).

Profesor był autorem bądź współautorem ponad 350 publikacji naukowych, 10 książek, 21 patentów. Za osiągnięcia naukowo-badawcze i dydaktyczne był nagradzany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rektora Politechniki Lubelskiej. Otrzymał również liczne odznaczenia państwowe i medale zasługi: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, medal „Zasłużony dla Lublina i dla Lubelszczyzny” oraz Medal Prezydenta Miasta Lublin.

Uroczystości pogrzebowe Profesora Tadeusza Janowskiego odbędą się 22 grudnia 2022 r. o godz. 11:00 w kaplicy rzymsko-katolickiej cmentarza przy ul. Lipowej 13 w Lublinie.

wychowankowie profesora Tadeusz Janowskiego